

Elini Uzat Bana Anne-1

Tekne Kazıntısı babasını hiç görmemişti. Annesini de hayal meyal hatırlıyordu. Annesi öldüğünde 5 yaşındaydı. Köylerinde okul yoktu. Öğrenciler onların köyünden daha ilerideki köy okuluna gidiyorlardı. Kışın sabahları erken kalkıyor, ağıldaki koyunların önlerine yazdan hazırladıkları saman, tahıl gibi yemleri atıp, suyunu koyuyordu. Sonrada koşarak okula gidiyordu. Her sabah iki km koştuğu olurdu.

Tekne Kazıntısı dağlara hayrandı. Nervani'nin bu uçsuz bucaksız dağları onda özgürlüğü, gökyüzüne uçmayı hissettirirdi. Yaşı küçüktü ama koyunları otlatmayı, meraya götürmeyi çok iyi bilirdi. Yazın davarlar yonca tarlasında otların arasında geviş getirirken o da bulduğu bir ağaç dalı altında yengesinin hazırladığı yoğurtlu ekmeği yer, sonra uzanırdı. Ellerini kafasının arkasında yastık yapar gökyüzünün uçsuz bucaksız derinliklerinde uçtuğunu hayal ederdi. Bulutların arasından yeryüzüne bakar annesini arar, onunla büyük nehir kenarında koşuştuklarını hatırlardı. Dar ve eğik vadide yürürlerken koşmaya başladığı bir gün Nehir'e düşmüştü. Annesi bağırarak Nehir'e atlamıştı. Yüzmeyi bilmiyordu. Neyse ki oğlunu tutmuş, bir dala tutunarak kenara

çıkılmışlardı. Bu bereketli balık dolu azgın suların oynaştığı Nehir'e her baktığında, o gün annesinin onu kaybetmekten ne kadar korktuğunu ve birbirlerine nasıl sarıldıklarını, annesinin nasıl hıçkırarak ağladığını hatırlardı.

"Oğlum sana bir şey olursa ben ne yaparım" demişti. "Sen benim tekne Kazıntımsın, son umudumsun."

Gökyüzü hayallerle doluydu.

Annesinin örgülü uzun saçlı hayali hiç gözünün önünden gitmezdi. Dağ onu büyütüyordu. Orada onu kucaklayan annesi vardı. Sarılan, sessizlikte yankılanan sesiyle ona geri dönen annesi !. Annesi orada dağda her zaman onu bekliyordu. O çocuktan daha, sevgiye, sarılmaya ihtiyacı olan bir çocuk. Çocukluğunu abileri, yengeleri elinden alıyorlardı. Sıkılsa ona koşardı. Dağına, anne kucağına. Yüreği aydınlanırdı orada. Annesini karşısında gördüğünde kafası rahatlar, günün tüm yorgunlukları, huzursuzlukları, arsızlıkları onun kucağında son bulurdu. O yeşil dik, geçilmez dağların ardından, arkasında mavi-beyaz bulutlar ile bembeyaz uzun elbisesi içinde annesi görünürdü.

Büyük çoban köpeğinin

havlamasıyla dağılmış davarları toplar güneşin karşıdan batışa geçtiği bir sırada köye girerdi. Hadi yürüyün diye davarların etrafında biraz daha çocukça, biraz daha büyümüş, delikanlılığa geçmiş bir adam misali koştururdu. Köye girmesi ile beraber o güzel hayaller biter annesi yavaş yavaş kaybolur, o elini uzatırdı,

“Gitme Anne” diye.

Araştırmacı Yazar: Gülay KARAÖĞLU

Eğitimin Sosyal Temelleri

Eğitim, bir toplumun ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel koşullarına göre belli bir özellik kazanır veya kazanmak zorundadır. Çünkü eğitim, bir toplumun istek ve ihtiyaçlarını yerine getirmekle ve o toplumun istediği nitelikte insanlar yetiştirmekle yükümlüdür. Eski zamanlarda eğitimin bu görevi yerine getirmesi oldukça kolaydı. Toplumların durağanlığı ve insan ihtiyaçlarının az ve sınırlı olması ve işi kolaylaştırmakta idi. Günümüzde, toplumsal gelişme ve

değişmelerin doğal bir sonucu olarak, bu görevin yerine getirilmesi gittikçe zorlaşmaktadır. Toplumsal gelişme ve değişmelere ayak uydurma durumunda olan çağdaş eğitim, toplumların bugünkü ve gelecekteki ihtiyaçlarına göre, nitelik kazanmak zorundadır. Toplumun temel gereksinimi etrafında toplanmış birçok kişi tarafından paylaşılmış bulunan davranış örnekleri bileşimine toplumsal kurum diyebiliriz.

Ailenin çocuk üzerindeki işlevlerine bakıldığında aile ev eğitim arasında önemli bir bağ olduğu söylenebilir. Toplumun sağlıklı bir yapıya sahip olup olmamasında da ailenin önemi vardır. Çünkü aile yalnızca eğitimde değil diğer bütün toplumsal kurumlarda görev üstlenir. Toplumsal kurumlar kendi içlerinde çeşitli parçalardan oluşurlar. Bu parçalar bir bütün halinde bulunmak ve birbirlerini desteklemek zorundadırlar. Aksi durumda kurumların amaçlarını gerçekleştirmesi tehlikeye düşebilir. Toplumsal kurumlar uzun süre yaşamak mal ve hizmet üretmek için kurulurlar.

Ailenin toplum için çok önemli bir kurum olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü aile toplumun çekirdeğini oluşturur. İnsanoğlunun ilk olarak gerçekleştirdiği toplumsal kurum ailedir. Eğitimin de önemli bir toplumsal kurum olduğunu söyleyebiliriz. Dolayısıyla eğitim aileden

başlar. Bu kurum toplumu oluşturan bireylerin ve toplumsal kurumların eğitim gereksinimlerini karşılamak, toplumun uzun süre mutlu bir şekilde yaşamasını sağlamak üzere kurulmuştur. Toplum halinde yaşayan insanlar birbirleri ile yaşamları boyunca ilişki ve işbirliği içinde olmak durumundadırlar. Çocuk doğunca, aile üyeleri ile okula gittiğinde öğretmeni ve arkadaşları ile etkileşimini ve ilişkisini sürdürür. Bu ilişkileriyle de öğrenir ve toplumsallaşır. Bir insanın diğer insanlarla kurduğu sürekli ya da geçici olan bu ilişkilere sosyal ilişki diyoruz.

Toplumdaki sosyal ilişkilerin bir düzen içinde yürütülmesi toplum yaşayışı bakımından önemlidir. Bu nedenle toplumsal yaşamda, toplumun bireyleri tarafından, birbirleri ile olan sosyal ilişkilerini düzenleyen pek çok kural konulmuştur. Bu kurallar bir yandan bireyin özgürce yaşamasına olanak sağlarken, diğer yandan da onun özgürlüklerini kısıtlayabilmektedir. Kuralların ortaya çıkardığı kısıtlamaların dengesi iyi ayarlandığında, toplumsal düzeni sağlayıcı bu kurallar bireyin yararınadır. Hukukun amacını; toplumda adaleti sağlama, toplum düzenini sağlama, toplumun bireylerinin gereksinimlerini karşılama olarak özetlemek olanaklıdır. İnsanlar doğdukları andan itibaren ölünceye kadar gereksinimlerini karşılama çabası içine girerler.

İnsanların gereksinimleri yeter düzeyde karşılandığında bu onlara haz, karşılanmadığında ise üzüntü verir.

Toplumların tüm ekonomik çıkarlarının dolayısıyla da üretimlerinin başarılı sonuçlara ulaşp ulaşmamasını etkileyen en önemli öğenin ekonomik düzen olduğunu söyleyebiliriz. Kıt kaynakların verimli kullanımı toplumsal zenginliğin artmasında önemlidir. Ekonomi kurumu, yalnızca bireysel değil, aynı zamanda toplumsal çıkarları da belli bir düzene koyan bir kurumdur. Politika, bir toplumun yönetim ilişkilerini ve yönetim süreçlerini belli kurallara bağlayan bir toplumsal kurumdur. Yönetim toplumsal bir olaydır. Toplum, bir arada tutan önemli toplumsal kurumlardan birisi de din kurumudur. Dinin hemen bütün kültürlerdeki görevi insanı günlük yaşayışın sıkıntılarından kurtarıp, iç rahatlığına götürmesi ve insanın kendini denetlemesine olanak tanımasıdır. Din aynı zamanda, toplumsal kuralların insanlara kazandırılmasında, diğer toplumsal kurumlara yardım sağlamada da görev alan bir toplumsal kurumdur. Din bu anlamda, toplumsal denetime yardımcı olur, bireylere rehberlik eder.

Genel anlamda eğitimin sosyal temelleri temel alınmalı, gerek kültürel gerek toplumsal olarak ele alınmalı ki aşılması gereken durumlar kendi kendine yenilikler oluşturabilsin.

Ali

KUTAY / Eğitimci-Şair-Yazar

Cam Kırıkları

Karmaşık düşünce ve duygularda boğulurken dostluklarla güzel ilişkilerde bulunmak istersiniz. Ayırım yapmazsınız dişil veya eril...Ama sizin bu özgür düşünceleriniz toplum dışıdır. Çünkü bu toplumda bir dişil bir erille yan yana gelirse muhakkak başka şeyler düşünmeli, dostluklar beraberliğe kaymalıdır. Kadın özgürdür. İçindeki sevgi tutsağında söz verdiği duygularda uzakta var olanı beklemektedir. Sessizce sevdiğini beklerken ne zamanı, ne günü, nede yaşamın kaybettirdiklerini düşünmektedir. O sadece dostça duygularda, elinden geleni toplum için yapmaya, insanları tanımaya, yazmaya ve gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışmaktadır. Bunun içinde kimi zaman tekmelendiği, kimi zaman dövüldüğü, kimi zaman " sen ne bilirsin ki" diye horlandığı ortamlardan geçerken, uzaklaşırken her şeye rağmen insanlara eril veya dişil olarak değil tek bir pencereden "İNSAN" olarak bakabilmeyi seçmiştir. Hatalar, evet insanın benliğinde var olandır. Hata yapmadan doğruların bulunamayacağı ortamlarda yaşarken dersini belki almış, belkide almamıştır.....

Bu yüzdende yapacaklarından, dostluklarından, arkadaşlıklarından, inançlarından, inandıklarından, görerek ve araştırarak öğrenmeden asla vaz geçmeyecektir. O HAYATIN CAM TUTKULARINA korkmadan dokunmuş, kırılan cam kırıklarına basarak, bazen kanayarak gerçek tevekkül yolunu bulmuştur. Bu yolda inandıklarını, sevdiklerini kaybetmiş yinede son kalan

ona inananlarla beraber daha büyük AYNALARDA yolunu bulmaya, egolarına bir yön vermeye çalışmış, İNSAN'ın CAM TUTKULAR içinde yolunu izlemiş ve her kırık CAM'dan bir hikaye çıkarmıştır. Ve yaptıklarına inanan bir İNSAN olarak Der ki;

Zayıflıklarımız KIRIK CAMLAR'da kaybolurken gücümüz düşlerimizle beraber inandığımız yollarda dostça, arkadaşça paylaşımlarda, ne dişil, nede eril olarak değil, sadece ve sadece "İNSAN" olarak karşılığını bulmalı, daha yüce GÖNÜL AYNALARINDA yerini almalıdır....

Gülay KARAOĞLU / Araştırmacı-Yazar

Yalnızlığın Ötesinde

BODRUM PENİNSULA
(YALNIZLIĞIN ÖTESİNDE)

Banu 1950'li yıllarda İstanbul Üsküdar'da dünyaya gelmişti. 3 yaşlarına doğru babası ile annesi ayrılmış, onu halası büyütmişti. O her zaman asi bir kız olmuştu. Asiliği ruhundaki fırtınadan geliyordu. Annesini bir daha görmemişti. Hatırlamıyordu da. Büyüme çağlarında arada babasına gider, fakat üvey anne istemediği için çok kalamadan halasına geri dönmek zorunda kalırdı. On beş on altı yaşlarında halası onun özgür yapısını baskı yaparak yok etmeye çalışmıştı. Fakat o baskılar artıkça onun özgürlük isteği de depreşiyordu. İlkokulu bu yüzden ancak bitirebilmişti. Tekstilde

çalışıyordu.

Daha sonra bir ara Almanya'ya çalışmak için gönderilmiş ama orada çok fazla kalamayıp tekrar yurda dönmüştü. Bu arada babasını da kaybetmişti. Evleneceği, sevdiği bir adam vardı. Fakat bir gün tartışmışlar, Banu da kızmış o arada kendiyile evlenmek isteyen başka biriyle zengin olduğu için evlenmişti. Ona ekonomik anlamda her istediğini sunuyordu. Fakat sürekli başka yerlerde, başka kadınlarla beraber olduğu duyuluyordu. Tanınmış biri olduğu için dedikodular Banu'nun kulağına geliyordu. Kocasına ona " yetecek kadar parayı veriyorum. Daha ne istiyorsun?" diyordu. Erkeğin görevi eve para getirmek değil miydi?

İlk çocuğuna hamileyken hastalanmış, Kocasını dâhil evde hiç kimse onunla ilgilenmemişti. Öksüzdü. Gidip sığınacağı kimse yoktu. Tekrar Almanya'ya dönmüş. Çalışmaya başlamıştı. Fakat kocasını annesini göndermiş o da çocuğunun kendisi gibi babasız büyümesini istemediğinden geri dönmüştü.

Bir oğlu olduktan sonra da durum değişmedi. Güzel bir evi vardı. Para sorunu yoktu. İkinci çocuk olduktan sonrada yaşantı aynıydı. Banu kızgınlıkla yaptığı hatanın cezasını çekiyordu. Bu arada tüberküloza yakalandı. Evde ve kocasının ailesinde herkes öleceğini düşünüyordu. Doktora son gittiğinde durum iyice kötüydü. Hastalık iyice ilerlemiş, Banu bir deri bir kemik kalmıştı. Parkta oturmuş ağlarken yanına yaşlı bir teyze geldi. Kadın niye ağladığını sorduğunda, çaresizliğini anlattı. İlaçlar artık ona fayda etmiyordu.

Kadında her derdin bir çaresi olduğunu, kudret narı isminde zeytinyağlı bir bitki karışımı olduğunu, bu karışımı doğal bitki satan aktarlardan alıp sabah ve akşam içmesini söyledi.

Banu denileni yaptı. zamanla halsizliği geçmişti. Rahat yürüyeabiliyor. Hareket edebiliyordu. Tekrar doktora gittiğinde, doktor röntgenlere baktığında çok şaşırmıştı. Ona nasıl iyileştiğini sorduğunda Kudret Narı'nı anlatmıştı. Ölümünden dönmesine kimse inanmamıştı. Evde ilgizilikten başka değişen bir şey yoktu.

Bu arada Banu moda işleriyle ilgilenmeye başlamış, bölgenin başarılı modacıları arasına girmişti. Bir gün tesadüfen İstanbul'daki iç toplantılarının birinde geçmişte sevdiği, fakat ekonomik şartlardan dolayı evlenmek istemediği eski nişanlısına rastladı. İi yandı. Üzüntülerin çokluğundan mı, mutsuzluğundan mı duyguları depreşti. İki de evliydi. Banu zaten asla gizli ilişkilere giremezdi. Gizli bir sofuluğu vardı. Sert kadındı ama namusuna ve doğrulara da körü körüne bağlıydı. Eski arkadaşıyla birbirlerine iyi dert ortağı oldular, öyleki artık üzöldüğünde dertleşebileceği, duygularına paylaşabileceği biri vardı. Geçmişteki çok az güzel günlerini hatırlatan eski nişanlısıyla arkadaş, dost oldular. Evlendikten 30 yıl sonra biraz huzura kavuşmuştu.

Kocasının o bıçkın hayatı uzun sürmemiş, bir süre sonra mallar yavaş yavaş satılmış, kocasının anne ve babası da ölmüştü. Banu ve kocası ilk defa aynı evi gerçek anlamda paylaşıyorlardı. Çünkü kocasının parası bitmiş, kumar masalarına ve kadınlara para yedireceği ortamlara artık giremez olmuştu. İkisinin arasındaki duygularda bu zaman diliminde yaşanılanlardan dolayı ölmüş, az da olsa dostça olan duygular kin ve nefrete dönüşmüştü. Karşılıklı konuşacakları bir tek ortak yanları kalmamıştı. Çocuklar büyümüştü. Geçen bunca yıl içinde aslında Banu'nun kocası ile paylaştığı hiç bir ortam, bayram, tatil vs. olmamıştı. Eşinin varlığına dahi tahammül edemiyordu. İki yabancıydılar. Ekonomik sıkıntılarının neden olduğu sorunları yüzünden Banu atölyesini kapatmak zorunda kalmıştı.

Bir gün gelen bir telefon ile geçmişinde çok sevdiği dert ortağının bu Dünya'dan bir kalp krizi sonucu ayrıldığını rendiğinde acısını yine yalnız yaşadı, içine gömdü.

Bulunduğu bu yabancı ortamdaki uzaklaşmak, geçmişinden uzak bir ortamda kendini dinleyip, yeni bir gelecek hazırlamak istiyordu. Bu yüzden de evini, kocasını bırakarak Bodrum Peninsula'ya gitti. Kendini aydınlatacak, içindeki yaşama heyecanını yeniden canlandırarak, yeni bir umut, yeni bir hayat ve yeni bir gelecek için üç yıl Lemurya Kampında kendini anlamaya, yolunu bulmaya çalıştı....

Hayatı yeniden yaşamak için umuda ulaşmak ve ulaşmaya çalışmak herkesin hakkıydı. Yaşamsal duyguların var olması için kişinin kendine yeni hedefler belirleyip yokluğun içinden vara geçmek ancak o duyguların yeniden var olması ile mümkündü. Bu da ancak içinizdeki tüm hücrelerin yeniden üremesi ve çoğalması ile sağlanabilecekti. Vara ulaşmak, yokluğun içinden nötre geçmek ntrden de artıya geçmekle olabilirdi. Ve Banu'nun vara ulaşması için yüreğindeki o karanlığı aydınlatacak Işık enerjisi alanı oluşmuştu.

ocuk İstismarı

Ailelerin ve sosyal çevrenin ocuk üzerinde uyum göstermesi gereken konuların başında ocuk istismarı gelmektedir.

Sosyal uyum ile ilgili çalışmalar, ailenin ocuk üzerindeki ilk etkilerinin son

derece önemli olduğunu göstermiştir. Evlerinde yakın bir ilgiyle demokrasinin birleştiğini gören çocuklar, özgür ve arkadaşlarıyla ilişkilerinde daha etkin, daha girişken, yaratıcı fikirler ileri sürebilen, fikirlerini serbestçe söyleme eğiliminde görülen çocuklar olmaktadır. Buna karşılık daha sert bir denetim altında tutulan ya da eğitim yöntemleri değişken olan ailelerde büyüyen çocuklarda ise, karşı çıkma ve saldırganlık gibi yollarla kendini kabul ettirmek istemekte ve kendi iç dünyalarını açıklamakta zorluğa uğramaktadırlar. Gerek evde gerek çevre koşullarında çocuk istismarları boy göstermekte olup, olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Anne-babalar, çocuklarının bağımsızlık uğruna giriştikleri çabaları destekledikleri ve zor durumlarda onlara yardımcı oldukları takdirde, çocuklarda bağımsızlık duygusunun kolayca geliştiği görülür. Hor gören, cezalandıran ya da hem sevip hem de soğuk davranan anne ve babaların çocukları bağımlı bir kişilik yapısına sahip olmaktadır. Çocuk istismarlarının önüne geçmek gerek. Bu istismarlarla baş edebilmek için toplumun bilinçlenmesinin yanı sıra ailenin de çocuk için gerekli önlemleri alması gerek.

Dengeli, duygusal ve toplumsal etkileşimin güçlü olduğu aile ortamında yeterli güven, sevgi içinde büyüyen çocuklar gelişimleri için gerekli deneyimleri edinebilirler.

Her anne-babanın bilerek ya da bilmeyerek çocuklarına karşı tutumları değişik olabilmektedir. Bazı çocuklar daha çok sevilmekte, bazıları istenmeyen çocuk olarak görölmekte, bazılarına baskı yapılmakta, bazılarına ise daha çok hoşgörü gösterilmektedir. Bütün bu tutumlar, çocuğun hem kişiliğinin, hem de sosyal gelişiminin değişik biçimler kazanmasına yol açabilmektedir. Bundan dolayı ki çocuklara karşı olan tutumlarımızın yerine ve zamanına uygun olması neticesinde sıkıntılarımızın azalması görölmektedir. Çocuk istismarları sadece fazla ilgi ve ilgisizlikle oluşmamaktadır. Çocuk istismarlarında kendini bilmeyen insanlar cinsel istek ve dürtülerini tatmin edebilmek için de kullanırlar. Asıl konumuz bu aslında. **Çocuk istismarı ve ihmali**

Toplumlar arasında sosyokültürel farklılıklar olması ve çeşitli disiplinlerce incelenmesi nedeniyle istismar ve ihmalin evrensel bir tanımını yapmak pek mümkün değildir. İstismar, 0-18 yaş grubundaki çocuğun kendisine bakmakla yükümlü kişi veya kişiler tarafından zarar verici olan, kaza dışı ve önlenebilir bir davranışa maruz kalması olarak tanımlanmıştır. Ama bu demek değil ki insanlarımız sadece 0-18 yaş gurubunu kapsar. İstismarlar her yaşta var ama bizim konumuz çocuk istismarı olduğundan dolayı 0-18 yaş grubunu ele aldık. Çocuğun fiziksel, sosyal ve psikolojik gelişimini etkilemesi risk altına sokması istismar olgusunun

bir özelliği olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerekli temel ihtiyaçları karşılanmayan, cinsel bakımdan kullanılan, dövülen, karanlık odalara kilitlenen çocukların sayısı oldukça fazladır. Bu davranışların yanı sıra ebeveynin çocuğu dikkate almaması, gerekli özeni göstermemesi gibi pasif davranışları da çocuğa zarar verici olabilmektedir. Çocuk istismarları belirtilen durumlarda fazla görölmektedir.

Duygusal İstismar: Tanımlanması en zor ancak en sık rastlanan istismar türüdür. Psikolojik gelişmenin duraklamasına neden olacak sözel istismarı veya aşırı emirleri kapsayan, çocuğun kimliğini zedeleyen ve bozuk davranışları ortaya çıkaran tavırları içerir. Duygusal istismar diğer tüm kötü muamele biçimlerini şemsiye gibi altına toplayan bir olgudur.

Cinsel İstismar: Kız ya da erkek çocuğun yetişkin tarafından cinsel tatmin amacıyla doyum aracı olarak kullanılması, fuhuş ve pornografiye yöneltilmesidir.

Fiziksel İstismar: Çocuğun kaza haricinde yaralanması ve örselenmesi söz konusudur. En yaygın rastlanılan ve belirlenmesi en kolay istismar tipidir. Bir tokattan çeşitli objelerin kullanımına uzanan cezalandırma yöntemlerini kapsar.

Bu davranışları üzerinde durulmalı, bu

davranışlar üzerinde kalıcı olan ve/veya çocuk için olumsuz etki yaratan durumların farkına varıldığı andan itibaren çocuk istismarına maruz kalanların gerekli tedbirlerinin göz ardı edilmemesi gerektiğini bilmek gerek. Aksi halde gelecek dönem çocukların olumsuz kimlik geliştirmeleri ve bu durumdan da olumsuz hareketlerde bulunmaları anbeandır. Genel anlamda çocuklar bizler için yaşam kaynağıdır. Onları istismar etmek yerine çiçek gibi sulayalım. Gelecek nesiller için yaşam kaynaklarıdır çocuklarımız. Onlara sahip çıkalım.

Ali KUTAY / Eğitimci-Şair-Yazar

Engel Kim?

Engel engeli olmayan bireylerin engellilere olan bakış açısı. Engelli olmak değil engel koymak engelli. Engellilerin yaşayabildiği birçok şeyi acaba biz engelsizler yapabiliyor muyuz?

Düşünün bakalım

Otistik bir çocuğu: Onun
düşüne bildiğini siz düşünce biliyor musunuz?

Down Sendromu olan bir çocuğu: Onun
kadar mutlu görüne bilmeyi ve onun kadar yemek yemeyi
becerebilir misiniz?

Fiziksel Engelli: Onun kadar zorlanabiliyor musunuz?

İşitme Engelli: Onun duymak istemediklerini sizde duymazlıktan
gelebiliyor
musunuz?

Görme Engelli: Onun penceresinden bakabiliyor musunuz ya da
onun gibi
karanlıklarda dolaşabiliyor musunuz?

Düşünün ama onların düşündüklerini
düşünemezsiniz. Neden mi?

Çünkü engelsizsiniz. Oysa engelli arkadaşlarımızın,
çocuklarımızın,
yakınlarımızın vb. engelli gördüğümüz tüm bireylerin engelli
olmadığını normal
bireymiş gibi görmek isteyişimiz engellerin ortadan
kalktığının göstergesi
olacaktır. Mesela iki ayağı olmayan, iki kolu olamayan,
gözleri görmeyen, kulakları
duymayan... Şampiyonlar gördünüz mü yada görmek istediniz mi?
Ama bizim aklımızda

şampiyon olarak dört büyükler gelmektedir. Hala engel biziz.
Görmüyoruz
olanları, duymazlıktan geliyoruz. Hissetmiyoruz dokunmadan
geçip gitmek neden.
Soruyorum neden?

Haklısınız bunca Facebook, Twitter,
msn... Takipçisi varken kim takar engelliği.

Beyinlerin yıkandığı bu dünyada sınır yok. Akla hitap eden
çözüm yollarından
kimi kalpazanlığını, kimi çeker silahını... Yazarın ne günahı ne
tek sığınağı
kalem der...

Engelli vatandaşlarımıza engelli diye seslenmeyelim. Onları
engelsizler grubuna
dahil edelim. Biri benim kardeşim, ailem, çocuğum olsun ya
diğerleri... Sizlerde
onlara sahip çıkacak mısınız? Haydi, kızlar okula kampanyası
varda haydi el ele
engellileri engelsizler grubuna alalım kampanyası neden
olmasın. Ben uzattım
elimi şimdiden. Sizlerinde kalemimize katkıda bulunmanızı Fare
(Blok) tan,
Twitter'den paylaşmanızı ve artık engelliyle el ele
paylaşımlarımızı
esirgemeyelim.

Asıl engel engelli olmak. Ben
Berlin duvarını yıkarak engeli kaldırmak istedim. Ya siz...

Cennetin İçinde Cehennemini Yaşamak-II

Gün batıyordu. Denizden hafif dalga sesleri geliyordu. Her akşamki kış güzelliğinde yine kızıllaşan gün sanki ben istersem bu dünyayı yakarım der gibiydi. Arkada gittikçe kararan ormanda, ağaç gölgeleri rüzgârın her kıpırdanışında oynaşuyordu. Restoranın açık avlusunda denize doğru eski bir tahta sandalyeye oturmuş, yanan ateşe bakan bir kadın silueti görünüyordu. Kararan ormanın gölgeleri kadının üzerine düşmüştü. Arada bir eğiliyor. Ateşe bir kaç çalı atıyor, başını kaldırıp karşıdaki köye bakıyor, silik köy lambalarının yanmaya başladığını görüyordu. Lambalar yandıkça ormanın karanlığı daha bir koyulaşuyordu.

Kadın kafasını kaldırdı, göğsünü gererek nefes aldı. Kısa dalgalı sarı saçları altındaki narin ve zayıf bedeni, beyaz teni kararan kızılılıkta fark ediliyordu. Kalın kazağının altında siyah bir tayt ve taytın üzerinde dizlerine kadar eski

siyah çizmeler giymişti. Solgun ışıktaki bakıldığında fantastik bir âlemde yaşayan, üzerinde tüm evrensel pozitif ışık enerjisini taşımaya çalışan narin ama güçlü bir kadın görülüyordu. Çöken karanlığın kızılımsı ışık yansımaları ve dalgaların esintisi altında zayıf yüzüne dikkatlice bakıldığında elâ gözlerindeki hüznü görebilirdiniz. Ateş yükseldikçe sislerin içinden kadın ve etrafı aydınlanıyordu. Bir kaç camı, kapıları köyden gönderilen Karanlık Varlıklar tarafından kırılmış, elektrik kabloları kesilmiş ve sıvası dökülmüş restoranın gölgesi, harabe bir vaziyette korku yaratıyordu. Bu karanlık ortamda, bu ıssız ormanda, bu harabede birilerinin yaşam savaşı vermesi inanılacak gibi değildi.

Kadın

yüksek sesle “ Evren hepimizin. Adalet eninde sonunda hakka kavuşacaktır. Sizler ışığın enerjisini sömürüp karanlık güçlere teslim olabilirsiniz. Bu ortamdaki varlıkları körleştirebilirsiniz, sağırlaştırabilirsiniz. Bilinçlerinize kadar uzanıp istediklerinizi programlayabilirsiniz. Karanlık gücünüzün doruğunda bir narsis’likle biz buraların efendileriyiz de diyebilirsiniz. Tüm karanlık varlıklarınızla bu Dünyayı ele geçirmeye çalışıp dişileri, Karanlık Varlıkları bir araya toplayıp, ne yapalım tanrıda bizi böyle yarattı deyip, korkularla güç kazanmaya çalışabilirsiniz. Küçük kızları uluslararası işlerinizi yürütmek için onların

askerlerine sunar, kabul etmeyenleri azgın köpeklerin önüne yem de yapabilirsiniz.

Yaptığınız

kötülüklerle öğünür, 1980'li yıllarda kimse bu gölde bizden izinsiz balık tutamazdı, tutanları da kendi koşullarımızda cezalandırırdık derken, titreyerek, ağzınızda yaratana ulaşmak için sahte dualarla, elinizde teşbihinizle, her dönemin adamı olarak, bu yaştan sonra tanrıya kendinizi affettirmeye çalışabilirsiniz." Diye söylendi.

Eline

aldığı ince belli bardağa çayını koyarken özgüveni yüksek bir şekilde karşı koyu yeşil dağlara, sonra aşağıdaki sahilde dizili Karanlık Varlıkların evlerine, başkalarının arazileri üzerine inşa edilmiş evlere baktı." Konseye hakkımızda bir dolu sahte rapor sunabilirsiniz, bizi korkutmak için bir dolu yöntemde kullanabilirsiniz, burada karşınızda hepinize karşı güçlüyüm, çünkü içimdeki sevgi ışığımla bu karanlığı aydınlatmaya çalışıyorum. Işığımı da kesseniz, suyumu da kesseniz, sonu yok oluş olsa dahi, mücadeleleme devam edeceğim." Diye düşünerek çayını yalnızlığın içinde doğan bir ışık huzmesi içinde yudumladı. Kırkını yeni geçmiş genç bir kadının umutlu gülümseyişiyle güzel yüzü nurla aydınlanmıştı. Hep kibar bir bürokrat olarak

yaşamıştı. Ama hayat bu cennet içinde, Lemurya diye adlandırdığı bu kampta ona görmediklerini de, yaşamadıklarını da öğretmişti.

Elektriksiz ve susuz, yedi senedir bu ormanda yaşayan bu zarif kadın; yağmur suyunun bereketini, deniz suyunun yakamozlarını ve yıldızların aydınlığını ruhuna sindirmiş olmanın temizliğini ve mutluluğunu yaşıyordu. Kendini bir Lemuryan olarak görüyordu. Kampa da Lemuryan kampı adını vermişti. O yaşam yolculuğunda kaderine razı gelen olarak değil, deneyimler yaşayarak, mücadele ederek, sevgi ile tekâmüle ulaşmayı amaçlıyordu. Bu köyün en güzel koyunda, bu cam kubbenin altındaki cennette bulunduğundan dolayı bir minnet duygusuyla, çamların arasından gökyüzünün sihirli aydınlığına baktı. Ve tek Yaratana bundan sonra yaşayabileceklerinden dolayı onu koruması için dua etti.

Araştırmacı Yazar: Gülay KARAOĞLU

Otizm İle Yaşamaya Başlamak

Eğer çocuğunuza yeni Otizm teşhisi konulmuşsa, büyük ihtimalle şu anda oldukça karmaşık duygular içerisindeyiz ve otistik çocuğunuzla birlikte hayatın geri kalan kısmını nasıl geçireceğinizi, otizmi ile nereden nasıl başlayacağınızı bilmiyorsunuz.

Zaman içindeki belki daha önce adını bile duymadığınız otizm konusunda çok şey öğreneceksiniz. Ama sizin için en önemli bilgiler her zaman diğer otistik çocuk ailelerinin, yani sizin gibi otistik ile yaşayanlardan gelenler olacaktır.

Amacımız yaşadığımız hayatın ortak noktalarından çıkardığımız sonuçları ve aldığımız dersleri sizlerle paylaşmak ve sizin, bizim birçoğumuzun kaybettiği zamanı kaybetmeden, yaptığımız yanlışlara düşmeden bu yeni ve farklı yaşama başlamanızda size küçük bir yol haritası çıkarmak.

Durum ne olursa olsun kendinizi suçlu hissetmeyin. Otizm sizin suçunuz değil. Teşhis sonrası birçok anne baba, otizme sebep olabileceklerini varsaydığı bazı nedenlerden dolayı kendilerini yâda eşlerini suçlayabiliyorlar. Ama aslında siz yanlış hiçbir şey yapmadınız. **Çünkü**

Otizm henüz, çocuk anne karnındayken teşhis edilemiyor. Her yaşta, her kültür düzeyinde ve dünyanın her yerindeki insanların otistik bir çocuğu olabilir. Çocuk sahibi olmayı isteyip istememenizin, çocuğunuza ilgi gösterip göstermemenizin, eşinizi sevmenizin ya da sevmemenizin çocuğunuzun otistik olması ile hiçbir ilgisi ya da etkisi yoktur. Böyle bir durumda hemen diğer otistik çocukların

aileleriyle irtibata geçiniz. Bu durumda sizin kendinizi yanlış yâda çaresiz kalmadığınızı gösterecektir. Böyle durumlarda Otizmi kabul edin.

Bunun sizin için ne kadar zor olduğunu biliyoruz. Hiçbir anne baba, çocuğunun zihinsel engelli olmasını istemez. Fakat unutulmamalı ki şu anda çocuğunuz sizin kendisini kabullenmesine ve ona yardımcı olmanıza ihtiyacı vardır. Bunu ertelemeniz, sorunu ortadan kaldırmadığı gibi çocuğunuza ileriki zamanlarda otizmi kabullenmek için kaybettiğiniz zaman için üzüntü duyabilirsiniz. Böyle bir durumda hiç vakit kaybetmeyin.

Otistik bir çocuğa ne kadar erken yaşta teşhis koyulur ve ihtiyaçları olan özel eğitime ne kadar çabuk alınırsa, yaşam becerilerine kavuşma şansları o kadar fazlalaşır. Bu nedenler hemen bugün harekete geçmeniz gerekiyor. Otizmi tanımadan çocuğunuz tanıyamazsınız. Otizmin ne olduğunu ve otistik bir çocuğun özelliklerini ister ailede olsun olmasın öğrenin.

Yakınlarınıza, komşularınıza, arkadaşlarınıza... Çocuğunuzun otistik olduğunu söylemekten çekinmeyin. Aksine onlara çocuğunuzun içinde bulunduğu özel durumu ve onun ihtiyaçlarını, beklentilerini hemen anlatın. Bu tutum çevreniz ile olan sosyal ilişkilerinizde ki

gereksiz

çekingenliklerden kurtulmanızı ve ilişkilerinizi bu yeni yaşama göre

ayarlamanızda onların size yardımcı olmasını sağlayacaktır. Zaten hayatınızda

bu gelişmeyi anlattığınız zaman bazı kişilerin size olan tutumlarının olumsuz

yönde değişebileceğini düşünüp çekiniyorsanız yanılıyorsunuz. Unutmayın ki bu

kişiler zaten hiçbir zaman sizin dostunuz değiller.

Çocuğunuzu toplumdaki soyutlamayın. Toplum

bireylerden oluşur. Bu bireyler özürlü de olabilirler, normal de. Çocuğunuzu

toplumdan uzak tutmayın. Onunla tıpkı diğer anne babalar gibi oynayın, gezin,

eğlenin. Çocuğunuzun bunlara ihtiyacı var. Eğer insanların tepkilerinden

çekiniyorsanız... Sakın çekinmeyin. Çünkü bu toplumda yaşayan birisinin özürlü

bir kişiden rahatsız olduğunu belirtmesi içinde yaşadığı toplumu reddetmesi

anlamına gelir. Unutmayın bu kişilerin de tarafınızdan eğitilmeye ihtiyaçları

vardır. Bu da sizin için toplumsal bir görevdir unutmayın. Çocuğunuza hem özel

hem de normal davranın. Çünkü otistik bir çocuğun dünyayı algılama şekli diğer

çocuklardan farklı olduğu için dolayısıyla sizden özel bir yaklaşım beklerler.

Ancak göz ardı etmememiz gereken durum çocuğunuza normal davranışlarınızı da

göstermeyi ihmal etmemenizdir. Çocuğunuz otistik olsa da ona afezin demeniz,

başını okşamamız yâda hayır deyip kızdığınız da sizin tepkilerinizi

algılayabilir. O konuşmasa da siz onunla konuşun, oynayın, gülün... Bugün olmasa yarın, birkaç gün, bir hafta veya birkaç ay sonra ondan tepki alabilirsiniz. Eğer istemediğiniz şey veya şeyleri yapıyorsa kızabilirsiniz. Sevginizi de göstermek için ona güzel şeyler söyleyebilirsiniz. Kısaca ona normal birey gibi davranın. O normalin ne olduğunu ancak bu şekilde anlayabilir.

Peki, neler yapılabilir derseniz bunlar dışında

Ülkemizde Otizm teşhisi koyulan bir çocuğun özel eğitim amacı ile devam edebileceği yerler Sosyal Hizmet Kurumu ve Milli Eğitim Bakanlığının izni ile açılan, Özel Eğitim Kurumlarıdır.

Otistik çocukların tedavisine yönelik henüz geçerliliği tam olarak onaylanmamış onlarca hipotez var ki: ancak yapılan denemelerde çocukların bir kısmında birtakım gelişmelere neden olduğu düşünülen uygulamalar bulunmaktadır. Bunların hepsi otizm konusunda yürütülen yoğun çalışmaların henüz bitmemiş, geçerliliği bilimsel çevreler tarafından kesin olarak onaylanmamış taslaklardır. Bu çalışmalarını yürütenler bunların henüz geçerliliği tam olarak kanıtlanmamış birer hipotez olduğunu kendileri de belirtmektedirler.

Çaresi kalınan her durumda biz aileler
genelde Hocalar, Üfürükçüler ve benzeri umut kapısı olduğu
düşünülen kişilere
başvuruyoruz. İşte otizmde bunlardan biridir. Keşke işimiz bu
kadar kolay
olsaydı. Ama kolay değil! Bu tür uygulamalar yasal olmadığı
gibi sizin için de
çözüm değil. Sadece para ve zaman kaybıdır.

Otizm de ilaç kullanımı ve diğer tedavi önerileri/yöntemleri

Otizmi tedavi eden bir ilaç yoktur. Ancak
çocuğun hiperaktivitesini azaltmaya yardımcı olan, algısını
düzenleyen v.b. yan
işlevler için bazı ilaçlar kullanılmaktadır. Doktorunuz
tarafından size reçete
ile verilmeyen hiçbir ilacı tavsiye üzerine yâda kulaktan
duyma bilgilerle
kullanmayın. Bu ilacın kullanımı önceden bazı testlerden ve
tahlillerden
geçtiğini ve tahlillerin yapılması gerekiyorsa bunları
yaptırmadan ilacı
kullanmayınız.

Otistik çocuklarda sindirim sistemlerinin glüten, kazein gibi
bazı
maddeleri sindiremedikleri ve bu maddeleri içeren gıdaları
yediklerinde,
otistik belirtilerin arttığı bilimin şu anda üzerinde yoğun
olarak çalıştığı
bir hipotezdir. Bu hipoteze yönelik bir diyet uygulamaya
kalkışmadan önce
doktorunuza danışın. Çocuğunuzun hangi gıdalara karşı intolere
olduğunu ortaya

çıkartan testleri yaptırmadan bir diyete kalkışmayın (testler konusunda derneğimize danışabilirsiniz). Diyeti uygulayacağınız zaman bu diyeti mutlaka yetkili bir doktorun, diyetisyenin hazırlaması gerekir. Siz kendinize göre diyet hazırlamayın.

Tüm otistik ailelere ve yakın çevresindeki bireylerden bu çocuklarımıza destek olmak ve onların geleceği için el ele vermeyi umut ediyorum.

Ali
KUTAY / Eğitimci-Şair-Yazar

Işık Güçlerinin Yükselişi -4

Elektrik borcu geldiğinde ödemek için idareye gittim. 100 lira eksik çıktı. Ben de taksitlendirin dedim. Normalde üç ay taksit yapmaları gerekirken AYNI GÜÇLERİN

ADAMLARI. Yapmadılar. Elektriği ödeyeceğim sırada daha önce bende çalışan bir elemanın ve birilerinin odaları işgal edeceğini öğrendim. Bu şartlarda elektriğin kesik olması daha iyiydi. Zaten param da yeterli değildi. 0 yüzden de yatıramadım. Su motoru

bu arada Karanlık güçlerce ikna edilip taraf değiştiren elemanım tarafından kırılıp parçalandı. Kampa ait su kuyumuzun elektriği, elektrik sistemi yeniden değiştirilecek diye kesildi.

İç dışında belli yerlerde toplanıp planlamalar yapan bu karanlık güçler büyük çıkar gruplarının adamlarıydı. Daha sonra bunları yakalattım. Üç ay içeride yattılar. Fakat sonra olayı bir çek olayına bağlayıp, yağma, tehdit, vb. gibi suçlardan kurtuldular. O dönemlerde kendimi Vurun Kahpeye Filmindeki gibi hissetmiştim.

KIRMIZILI KADIN HAYALİNDEKİ HESAPLAşMASINA DEVAM EDEREK; Peki

Neden kadınlar, insanlar size saldırırsın ki?

Burası yıllarca belli güçlerin elinde bulunmuş bir yer. Kampın konumu nedeniyle, etrafına yerleşen kesim kendini güçlü görüyor. Bir de için içinde Devlet var. Devlet personelinden bazıları bu karanlık kesimin işlerini yapıyor. Bunlardan bir grup şu an içerde. Devletin ihaleleri veya kamu politikaları onların umurunda değil. Biz her halükarda istediğimizi alırız diye düşünenerler. Buraya kim gelirse gelsin açık ve gizli baskılarla mal

varlıkları yok ediliyor. Bu kadınlar güçlü dedikleri gücün yanında ve kendi çıkarlarının peşinde kolay yoldan para kazanmanın peşinde. Ayrıca 1980'li yıllardan başlayan bölge işgalinde hep birlikte hareket edilen grubun içinde olanlarda var. Burada güç PARA.

KIRMIZILI KADIN. AYNADAKİ YANSIMASINDA;

Sizin direneceğinizi düşünmemişler?

Evet, olabilir... Bazıları gelip gururla zamanında biz buradan adam kaçırarak şu kadar

Para kazandık diye anlatırlardı. Ne oldu, son Suriye göçünde? İnsanlar, bebekler ölmeye, boğulmaya başladı. Kontrolsüz gücün başa açacağı dertler çok fazladır. Yasaları ve devletin imkânlarını kendi çıkarları için kullanılmasına izin verenler sonuçlarından da mesuldür.

KIRMIZILI KADIN AYNADAKİ HAYALİYLE BÜTÜNLEŞMEDE; ; Anladığım

Kadarıyla romanınız elektriksiz bir ortamda, yeşil cennetin içindeki karanlıkları

Aydınlatmaya çalışmış?

Evet. Ben bu romanı kahve köşelerinde yazdım. Küçük bir bilgisayarım vardı. Şartlar nedeniyle onu da zar zor aldım.

Hem telefon hem de bilgisayarı, rica minnet şarja takar, başımı eğer, yazmaya çalışırdım. Lemurya Köyündeki Toplu İşgal nedeniyle herkes benimle konuşmaktan çekinirdi. Lakin Gizli gizli davetler göndermeyi de ihmal etmezlerdi. HER ŞEKİL DAVET. Anlayın artık.

**KIRMIZILI KADIN AYNADAKİ HAYALİNE SORDU; ;
Sizi çok üzmüşler. Kitapta**

**Daha ayrıntılı olaylar yazıyor. Bu çağda
bir kadının karanlık bir ormanda susuz ve elektriksiz
bırakılması gerçekten
korkunç bir durum. İnşallah yasa da gereğini yapar.**

Yasa mı? ON YEDİ ADET TARAFIMA YAPILAN SALDIRIYI, TACİZİ YOK SAYDILAR. O çevreciler, doğayı koruyanlar, bu zor koşullarda yaşayan bir kadına neden sahip çıkmadılar? Yıllarca işgal ederek yaşadıkları yerlerde kendi hegemonyalarını kuran insanlar, bir kadına bu eziyeti, cefayı neden layık gördüler? Benimki bir namus ve inanç meselesiydi. Saldıranları ise ahlaki sınırların dışında harama alışmış, güçleriyle her türlü karanlığı yaymaya çalışanların işiydi. Gazeteler, basın neredeydi? Kapılarında beklediğim, televizyon kanalları neredeydi? Karanlıkta bir ormanda bu kadın

neden yaşıyor. Neden elektriği, suyu kesildi, neden. Neden kimse yoktu? Neden on beş yıl ve hala süreç bitmedi. Mahkemeler karar vermiyor. Neden?

KIRMIZILI KADIN AYNAYA BAKTI. GÜLEN ELA GÖZLERİNE BİRAZ DAHA SEVGİYLE YANAŞTI. KARANLIĞIN AYDINLIĞI BEN OLACAĞIM, DOSTLUĞUMU, SEVGİMİ, HAYALLERİMİ ALSANIZ BİLE, YİNEDE HAYATIN TÜM ZORLUKLARINDA HEM SİZİN HEMDE KENDİM İÇİN ALTIN IŞIK SAÇAN OLACAĞIM. ASLA SİZİN GİBİ OLMAYACAĞIM, BİR BEN OLARAK; YAŞAM ÇİCEKLERİNİN O YÜCE RUHANİ IŞIĞINDA PAYLAŞIMLARLA. SEVGİYLE. IŞIK OLACAĞIM. Karanlık MER-KA-BA' lalda oluşturulan ATEŞ ÇEMBERİ IŞIĞINDA ALTIN IŞIK SAÇAN YÜREKLERDE SEVGİYLE buluşup AYDINLIKLARIN ışığını saçacağız.

Araştırmacı Yazar: Gülay KARAOĞLU 07.10.19 Editör: Billur T.

Engelli Yaşama Merhaba

Engelli Yaşama Merhaba

Varlığın simgesi adına gelmiş
yeni nesiller imgeler ve reformlar...

Biz insanların her zaman değerli olduklarını belirtmek
yerine gizil olan engellerini saklamaktayız. Engelli olmak

saklanmak olmamalı.

Engelli vatandaşlarımızı gizlemek, odalara hapsetmek, zincirle bağlamak

olmamalı. Engelli kardeşlerimize, ablalarımıza, ağabeylerimize sahip çıkılmalı.

Bunlara her geçen gün engelli vatandaşlarımızın eklenmesi ve bunların

gizlendikleri yerlerden alınması gerek. Engellilerimizin biz vatandaşlar için

önem arz ettiğini belirtmek isterim.

Engelli vatandaşlarımızın sevgiye

ve saygıya ihtiyaçları olduğunu bilmek gerek. Deli, sandığımız engelli

çocuklarımızı dışarı çıkarmaktan aciz olduğumuz dönemlerde çocuklarımız kendi

kimliklerini algılayamamaktadır. Zoraki evde tutulan, yeri geldikçe dövülen

çocuklarımız için çözüm bulamadığımız dönemlerde kendi eksikliklerimizin de

farkında değiliz. Kendi eksikliğimizin olduğunu düşünerekten gerek gezmemizden

gerek eve gelen misafirlerden uzak tuttuğumuz engelli çocuklarımızın farklı

bahanelerle başka odalara götürmek ya da gelenlere göstermemekle aslında asıl

engelli biziz.

Biz bu engelleri aşmadığımız

sürece önümüze çıkan engel sadece çocuğumuz olmayacak.

Engeller zamanla kendini

yenileyerek çoğalacaktır. Bu engellerin önüne geçmek için çıkan Kanun ve açılan

Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezleri ve daha daha farklı eğitim amaçlı

açılmış olan eğitim yerlerine rağmen biz duyarsız vatandaşlar ve veli olarak hala engelleri kaldırmadık ve kaldırma zahmetinde de bulunmadık. Engelli çocuk ve yakınlarımızın bu imkânlardan yararlanmaları için neler yapılmalı, nasıl yaklaşılmalı...

a-Aile

bilinçlendirilmeli b-Çevre bilinçlendirilmeli c-Toplum bilinçlendirilmeli

Aile bilinçlendirilmeli; Genel anlamda aile ile görüşmeler yapılırken yaklaşımlar sert olmanın dışında aile ile empati kurulmalıdır. Aile tepkisi ve bakış açısı ele alınmalı ki engel ve/veya engeller çözüme ulaşılabilsin. Özel Eğitimlerin ne amaçlı nasıl oluşturuldukları belirtilmeli. Haklarının ve sorumluluklarının bilincine varılmalı. Ev ortamında ki engelleri aşalım artık. Aile gerekirse psikolog ortamına götürülmeli, değerlendirilmeli ve engelli vatandaşlarımızın gerekli eğitimlerce önemi fark edilmeli.

Aile gerekli ortam ve güveni

kendinde bulmalı. Engelinin aşabileceği ve oluşturabileceği olumlu/olumsuz

sonuçları bilmeli. Sonuçlar neticesinde bakış açısında gerekli değişiklikler

fark edildikten sonra aile engeli ve çevre engeli ortadan kalktıktan sonra

duruma müdahale edilip o şekilde engelli vatandaşımızın

öngörülen eğitim ortamına sokulması gerektiğinin farkında lığına ulaşması bilincine varılmalıdır.

Aile ve çevre arasındaki engel ortadan kalktıktan sonra engelli vatandaşın kendini fark etmesi için imkânlar yaratılmalı, gerekli imkanlar sağlanmalı, gerek evde, çevrede ve /veya eğitim ortamında. Burada aileye, çevreye ve özel eğitimlere büyük işler düşmektedir. Artık engelli vatandaşımızın yeni bir ortama farklı bir dünyaya gelmesi gibi kendi hareketlerini normal karşılamalı nasıl ki biz normal insanlar dahi farklı bir ortama girdiğimizde bile karşıımızdakilerin bakış açılarından rahatsız oluyorsak onlarda (engelli) farklılık gösterirler. Engel sadece toplumsal veya sosyal değil Zihin Engelli, Fizik Engelli, İşitme engelli, Zihin ve Beden Engelli, İşitme ve Beden Engelli, İşitme ve Zihin Engelli, Zihin Engelli, Beden ve İşitme Engelli olanlar dahi var.

Bugün toplumumuzun bazı kesimlerinde hala engelli çocuğa sahip olmaktan dolayı aile toplumun içinde rahat davranamamakta, engelli çocuğun eğitilebilmesi mümkün değilmiş gibi görmektedirler. Engelli çocuklar aileye büyük sorunlar ve yükümlülükler getirmesine karşın kendi haline bırakılmakta ve bu sorun genelde toplumun bir

sorunu haline dönüşmektedir.

Toplumsal bir varlık olarak,
birey ve toplum, toplumdaki beklentiler, toplumdaki rollere
ilişkin yeni bir
sosyalizasyon süreci yaşanır; toplumda farklı özelliği olan
çocuk ve bireylere
karşı tutumların değişmesi, ailelere ve çocuklara dönük
hizmetlerin
oluşturulması yönünde de yoğun bir çaba gösterilmeye
başlanmalıdır.

Ali KUTAY / Eğitimci -Şair-Yazar